

Esports - FUTBOL

Ens parla el tesorero del C. D. STA. EULALIA

Hem comentat normalment en aquesta pàgina les activitats del C. D. Santa Eulàlia, referents a la marxa dels seus diferents equips en els campionats en què prenen part. Avui, per variar un xic, i perquè creiem que també pot ésser molt interessant, voldríem reflexar aquí la marxa econòmica del Club, doncs suposo que deu ésser força difícil tenir cura de totes les despeses que comporta el manteniment de tres equips de futbol, un d'ells, a Primera Regional. Ningú millor que el tesorero, en Francesc Margenat, per a informar-nos d'aquest assumpte. És a ell, doncs, que li preguntem:

—Quin fou el pressupost de l'any passat, i quin es preveu per a aquesta temporada?

—Havent correspost jugar les dues últimes temporades en el mateix grup de Primera Regional, els pressupostos lògicament no poden variar gaire, si bé en la present es una mica més elevat, degut a que en els desplaçaments a Igualada, Andorra, Oliana i Seu d'Urgell, és obligat marxar de bon matí. L'any passat el pressupost fou de 400.000 ptes., i aquesta temporada es pot calcular en 420.000, aproximadament.

—D'on provenen els ingressos per a cobrir aquestes enormes despeses?

—La font principal d'ingressos ve dels partits de campionat i dels amistosos durant l'estiu. Joga un paper primordial en aquest aspecte, més que la bona marxa de l'equip, ensopegar diades de bon temps. Després, segueix en importància, el que jo denomino ingressos diversos, com són el benefici de la Loteria de Nadal i de la gymkhana d'automòbils, contracte de partits amistosos, rifa de pilotes i d'altres cosetes més de no gaire importància, però que també sumen. No hem de perdre de vista els ingressos obtinguts del cobrament de les paperetes dels socis.

—Podries detallar una mica com es gasten tants diners?

—No tinc cap classe d'inconvenient en manifestar, que les «primes» donades als jugadors són el capítol més important de les despeses, tot i considerant que les mateixes són molt modestes tenint en compte la categoria. Prova del que dic és que no fa pas molts dies, es va presentar la qüestió plantejada pels propis jugadors amb el seu cap visible, demanant augment de «primes» i per falta de mitjans no es va poder considerar la demanda. Les despeses d'arbitratges juguen un paper important, així com el material i rentar la roba. Aquest últim apartat sembla que no hagi d'ésser elevat i és tot el contrari, ja que comptant els partits del diumenge del juvenil i el regional, així com els entrenaments que fan conjuntament, es necessiten de 5 a 6 jocs complets de roba cada setmana. Els encarregats de la neteja cobren a raó de 125 ptes. per joc. Feu números. Desplaçaments, viatges dels jugadors, begudes

menjars, despeses de farmàcia, àrbitres, equip juvenil, despeses d'impremta i d'altres, ajuden tots a fer que el resultat econòmic de la temporada reflexi números vermells. (Veure nota estat de comptes reunió socis).

—Com es preveu el resultat de la temporada econòmicament?

—Aquesta pregunta guarda molta relació amb la primera, ja que així com les despeses, encara que una mica augmentades, vinguin a ésser quasi les mateixes, passa igual amb els ingressos previstos; per tant el resultat econòmic s'escriurà amb dèficit, encara que no crec que s'augmenti la quantitat de l'any passat.

—Quins mitjans de possible solució hi ha previstos per a subsanar aquest dèficit?

—Va bé que facis aquesta pregunta, ja que precisament aquests últimes dies, a iniciativa meua, s'han posat a la venda uns números per al sorteig d'un automòbil «Seat-124». Degut a que la rifa està canalitzada en combinació amb l'Organització Nacional de Ceacs, i per tant només es poden fer mil números, el preu de cadascun d'ells ha d'ésser forçosament alt, ja que el preu estipulat és de 250 ptes. per papereta. Alguns companys de Junta, han fet l'observació que no es podrien vendre degut precisament al seu preu, i possiblement tenen una mica de raó. Ara bé, com a novetat en el nostre poble, no es pot saber l'èxit final d'aquesta rifa, però posats a fer comptes, veurem que si hi ha sort de vendre tots els números es recolliran 250.000 ptes.; l'automòbil costa 125.793 ptes.; per tant, hi hauria un benefici per al Club de 124.207 ptes.

Voldria que tot el poble en general i aficionats en particular, prenguessin l'assumpte amb interès i ho consideressin com un donatiu d'ajuda. Em permeto recordar a tots que precisament de l'èxit o fracàs d'aquesta iniciativa, depèn en gran part el poder mantenir la categoria i la mateixa vida del propi Club.

—Els aficionats responen quan es tracta de col·laborar econòmicament o personal en el que requereix el Club?

—En general, l'aficionat que ve al futbol, paga la seva entrada, crida o no crida durant el joc, crítica i disfruta o no disfruta, però quan l'àrbitre dóna el toc final, marxa a casa seva i aquí s'ha acabat tot. No demanis massa coses perquè no vol saber res. Potser és ben lògic. No obstant, dirigint la pregunta a nivell de soci, em plau manifestar que hi ha dues classes de socis: El que n'és perquè surt més aventatjós i el dia que es fa jornada econòmica mira de no enterar-se'n, i el que se'n fa i no ve gaire o mai al camp d'esport. Sortosament, predominen aquests últims. Continuant amb el tema dels socis, diré que actualment n'hi ha 105, quantitat que considero totalment insuficient, més si tenim compte que el 25% no són persones del nostre poble. Considero que, com a mínim, tindrien

d'haver-ni uns 300. Cal remarcar que per pròpia iniciativa, alguns socis van demanar se'ls fes la papereta de 100 ptes. cada mes i en aquestes condicions n'hi ha una vintena, tots els altres paguen 75 ptes., quantitat acordada a l'última reunió de socis.

—Consideres que la categoria actual és la convenient per un Club representatiu d'una població com la nostra?

—Possiblement i atenint-nos al nombre d'habitants de Santa Eulàlia, l'actual categoria no sigui la més adequada. Ara bé, considero que s'han de fer els impossibles per mantenir-la, ja que els sacrificis que han fet algunes persones per assolir-la són dignes de continuïtat. Per altra part, es dóna la circumstància que si passéssim a Segona Regional, tindriem els mateixos problemes, ja que per la manera que són fets els grups, hi ha desplaçaments tant o més llargs que ara. Jo crec que, o bé estem a Primera Regional, o juguem com fa deu anys.

—Què és el que tu creus més positiu dins del nostre Club, i el que consideres que potser té més falles?

—Més que dintre el Club, el més positiu és dintre el poble. Avui per avui i amb caràcter de continuïtat és l'única cosa de caire popular que s'ofereix a la gent, permetent que es conegui molt més per tota la regió el nom de Santa Eulàlia de Ronsana. Les falles més importants deriven que l'equip no pugui ésser format major o totalment per nois de Santa Eulàlia. Possiblement, si es continua treballant amb equips juvenils i sobretot infantils, això pugui ésser una realitat en un pròxim futur.

—No s'ha derivat molt d'uns anys cap aquí al futbol espectacle més que a l'aspecte «amateur» i educatiu?

—Desgraciadament el futbol a nivell mundial i nacional ha deixat força d'ésser esport per a tornar-se espectacle. Trobaríem moltes causes, però en definitiva són els interessos que imposen la seva llei. Generalment no es troba gent capacitada i amb esperit de sacrifici, ni la suficient paciència per fer labor educativa i de formació de la joventut encaminada vers l'esport rei.

—Rep el Club ajut d'Organismes oficials?

—Mentiria si digués que no. Per part de la Federació es reben petites quantitats subvencionant desplaçaments i arbitratges dels equips juvenils i infantils. També es rep ajuda del nostre Ajuntament, en el que poden les seves possibilitats. En conjunt considero que no són suficients ni gaire adequades, encara que em consta que s'estudia la manera que l'ajut pugui ésser més notable i més permanent.

—Tens interès en dir alguna cosa més?

—Reconeixo que s'ha fracassat amb una cosa que no comptava anés tan malament. Fa cosa d'un any es posaren a la venda insignies del Club. Comptant amb la novetat es va pensar que tothom voldria tenir-ne almenys una, i no ha estat així. No crec que el preu estipulat de 25 ptes., sigui l'obstacle que privi a la gent de poder-la tenir. Ja que és una cosa que no es passa i no es malmet, espero que els qui no la tinguin la demanin, encara que només sigui per a tenir un record agradable de quan Santa Eulàlia tenia equip a Primera Regional. Fent això, s'ajuda també un xic l'economia del Club. Poca cosa em resta per dir, demano que